

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ ממרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	ממרא-key:
---	------------------

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא שאדם רשאי להמיר, אלא שאם המיר - מומר, וסופג את הארבעים.	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:								‡			◇		
הא מני - רבי יהודה היא	אמר ליה: [ריש לקיש]								!			◇		
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	דאמר: [רבי יהודה]								!	■		◇		
ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה?									‡					
והא קתני רישא הכל ממירין, אחד האנשים ואחד הנשים.									‡	■		◇		
והוינן בה: הכל לאתויי מאי?									‡	^				
לאתויי יורש									‡	!		◇		
ודלא כרבי יהודה. דאי כרבי יהודה									‡	!				
יורש אינו ממיר, יורש אינו סומך.	האמר: [רבי יהודה]								‡	!	■	◇		
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.									!			◇		
החוסם את הפרה ודש בה - לוקה, ומשלם ארבעה קבין לפרה, ושלשה קבין לחמור.	תנו רבנן:											■	◇	
והא אינו לוקה ומת, ואינו לוקה ומשלם												‡		
הא מני - רבי מאיר היא	אביי:											!	◇	
לוקה ומשלם.	דאמר: [רבי מאיר]											!	◇	
בבא לצאת מידי שמים, אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו.	רבא:											!	◇	
משעת משיכה איחייב לה במוזנותיה, ומילקא לא לקי עד שעת חסימה.	רב פפא:											!	◇	
הני מילי בעו מינאי דבי רב פפא בר אבא ופשטי להו לאיסורא, חדא כהלכתא וחדא דלאו כהלכתא.	רב פפא:											■		
מהו ללוש את העיסה בחלב?	בעו מינאי: [רבי רב פפא בר אבא]											^	■	◇
ופשטי להו לאיסורא כהלכתא	[רב פפא]											!	■	◇
אין לשון את העיסה בחלב, ואם לש - כל הפת כולה אסורה, מפני הרגל עבירה. כיוצא בו אין ששין את התנור בבאליה, ואם טש - כל הפת כולה אסורה, עד שיסיק את התנור.	דתניא:											!	■	◇
מהו להכניס מין - ושאינו מינו לדיר?	ואידך בעו מינאי: [רבי רב פפא בר אבא]											^	■	◇
ופשטי להו לאיסורא דלאו כהלכתא.	[רב פפא]											!	■	◇
ובמנאפים - עד שיראו כדרך המנאפים, ובכלאים - עד שיכניס כמכחול בשפופרת.	דאמר שמואל:											!	■	◇
אילו נאמר (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע הייתי אומר: לא יאחז אדם הבהמה בשעה שעולה עליה זכר, תלמוד לומר כלאים.	מתיב רב אחדבוי בר אמי:											‡	■	◇
לאו מכלל דכלאים אחיזה נמי לא?												‡		
מאי אחיזה - הכנסה, ואמאי קרי לה אחיזה - לישנא מעליא.												!	◇	
מין במינו מותר להכניס כמכחול בשפופרת, ואפילו משום פריצותא ליכא. מאי טעמא - בעבידתיה טריד.	רב יהודה:											!	■	◇
אלו נאמר (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע הייתי אומר: לא יאחז אדם את הבהמה כדי שיעלה עליה זכר, תלמוד לומר כלאים. כלאים הוא דאסור, הא מין במינו - שרי.	מתיב רב אחדבוי בר אמי:											‡	■	◇
ומין במינו נמי אחיזה - אין, הכנסה - לא												‡		
מאי אחיזה הכנסה, ואמאי קרי ליה אחיזה - לישנא מעליא												!	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו להכניס מין ומינו ושאינו מינו לדיר, כיון דאיכא מיניה - בתר מיניה גריר, או דלמא - אפילו הכי לא?	רב אשי: [בעו מנאי דבי רבנא ריש גלותא]										▲	◇
ופשטי להו לאיסורא דלא כהלכתא, משום פריצותא דעבדי.	[רב אשי]										!	◇
היה עושה בידיו אבל לא ברגליו, ברגליו אבל לא בידיו, אפילו בכתיו - הרי זה אוכל.	[ת"ק]											■
עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■
מאי טעמא?											▲	
(דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך - בכל מאי דעביד.											!	◇
עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■
מאי טעמא דרבי יוסי ברבי יהודה?											▲	
כי שור, מה שור עד שיעשה בידיו וברגליו - אף פועל עד שיעשה בידיו וברגליו.											!	◇
דש באווזין ותרגולין, לרבי יוסי ברבי יהודה מהו? בכל כחו בעינן - והא איכא, או דלמא בידיו וברגליו בעינן - והא ליכא?	בעי רבה בר רב הונא:										▲	◇
תיקו.											■	◇
פועלים, עד שלא הילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ואין שותין יין, משהילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ושותין יין.	רב נחמן אמר רבה בר אבהו:											■
היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים, בענבים - לא יאכל בתאנים, אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום יפות ואוכל.												■
וכלן לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל משום השב אבידה לבעלים אמרו: פועלין אוכלין בהליכתן מאומן לאומן, ובחזירתן מן הגת, ובחמור כשהיא פורקת.												■
עושה בגפן זה, מהו שיאכל בגפן אחר? ממין שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא איכא, או דלמא ממה שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא ליכא?	איבעיא להו:										▲	◇
ואם תמצו לומר: עושה בגפן זה לא יאכל בגפן אחר, שור במחובר היכי אכיל?											ז	◇
בשרכא.	רב שישא בריה דרב אידי:										!	◇
היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים.	תא שמע:										■	ז
הא תאנים ותאנים דומיא דתאנים וענבים - אוכל, ואי אמרת עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר, היכי משכחת לה?											ז	
במודלית.	רב שישא בריה דרב אידי:										!	◇
אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום היפות ואוכל	תא שמע:										■	ז
ואי אמרת עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר - ניזיל וניתי וניכול											ז	
התם, משום ביטול מלאכה - לא קא מיבעיא לך, כי קא מבעיא לך - היכא דאיכא אשתו ובניו, מאי?											!	◇
וכולם לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל מפני השב אבידה לבעלים אמרו פועלים אוכלים בהליכתן מאומן לאומן ובחזירתן מן הגת.	תא שמע:										■	ז
מהלך כעושה מעשה דמי, ומשום השב אבידה לבעלים הוא דאכיל, מדאורייתא לא אכיל. אלמא: עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר.	סברוה:										ז	◇
לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אוכל בגפן אחר, ומהלך לאו כעושה מעשה דמי.											!	◇
מהלך לאו כעושה מעשה דמי, והיינו טעמא דמדאורייתא לא אכיל - משום דלאו כעושה מעשה דמי, הא עושה מעשה - אכיל מדאורייתא. אלמא: עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר	איכא דאמרי, סברוה:										ז	◇
לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אינו אוכל בגפן אחר, ומהלך כעושה מעשה דמי.											!	◇